

Magnus Lindkvist

Forum för talare
Maj 2008

Ett nyhetsbrev från Talarforum

Tid för sexiga lögner

Sex gör oss lyckliga

Sex känns bra. Sex känns skönt. Enligt Richard Layards bok *Happiness: Lessons from a New Science* kan vi konstatera att sex är den aktivitet som bäst kan bidra till vårt lyckotillstånd. Detta trots att vi paradoxalt nog ägnar minst tid per dygn åt sexuell samvaro jämfört med andra aktiviteter.

Är det inte fantastiskt att sex både är skönt och gör oss lyckliga? Tänk om sex var fruktansvärt obekvämt och gjorde oss kroniskt deprimerade. Då skulle det vara rimligt att anta att färre människor skulle ha sex och mänskligheten skulle alltså dö ut inom några generationer. Hela vår fortplantning bygger på att sex är skönt och gör oss lyckliga resten tar naturen hand om.

Billig introduktion?

Tro nu inte att den här introduktionen bara är ett billigt trick för att få dig att läsa vidare. Sex och fortplantning är faktiskt en parallell till hur information sprider sig i samhället. Kan du recitera Pi till hundra decimaler eller ens fem? De flesta svarar nej. Varför kan vi inte det? Det enkla svaret är att Pi till hundra decimaler inte betyder något för mig, Dessutom är det så urbota trist och svårt att prata om att vi bara inte gör det.

Men vad vi däremot älskar att prata om är Britney Spears senaste rehabvistelse. Eller olika mördares dunkla förflutna. Eller så tittar vi på YouTube-klipp med skrattande bebisar och kattungar. Och så vidare. Vi föredrar alltså lögner, skvaller och trivialiteter före det tråkiga och svårförståeliga. Sexiga lögner före obekväma sanningar. Det här nyhetsbrevet handlar om vilka sorts sexiga lögner vi ser i samhället idag, varför de uppkommer och vad vi kan göra åt dem.

Förenkla det komplicerade ...

Hur många anföranden har inte hållits på temat Kina och Indien det senaste året? Varje gång med samma förutsägbara resonemang: Kina och Indien är två stora länder och eftersom de är stora så kommer de inom kort att ta över allt från kylskåpsproduktion till Nobelpriset. Med varumärkesklingande slogans som "The World is Flat" förväntas åhörarna darra på manschettknapparna, arbeta

Magnus Lindkvist

Magnus Lindkvist är framtidsstrateg, omvärldsanalytiker och trendföreläsare. Han är civilekonom från Handels, filmvetare från UCLA, medlem i den internationella sammanslutningen TED och kursansvarig vid Stockholm School of Entrepreneurship.

Klicka här för mer information om Magnus Lindkvist.

Magnus Lindkvist

Forum för talare
Maj 2008

Ett nyhetsbrev från Talarforum

Tid för sexiga lögner

hårdare, tänka mer kreativt och göra allt för att stålsätta sig mot den stundande kinesiska invasionen.

... så blir det lättfattligt men fel

De här sortens "peptalks" använder sig ofta av grov förenkling för att nå fram med ett budskap. Ja, Kina och Indien är stora länder med en massa människor, och åtnjuter just nu en stark men ojämnt fördelat ekonomisk tillväxt. Men från en ganska låg bas. Och de saknar ett antal förutsättningar som gjorde Europa rikt förra seklet; starka, oberoende institutioner; ett rättsväsende oberoende från statlig inblandning, ett starkt fokus på några fåtal branscher som kunde växa sig starka, och så vidare.

Men kritiska granskningar och ingående beskrivningar om statliga institutioner gör inget peptalk. Att Kina har 1,3 miljarder människor som arbetar för en tiondel av din lön och på mindre än tre år har byggt tjugosju skyskrapor i Shanghai är däremot högeffektivt som kul konferenskickoff.

FeelGood är mysigt

Min farfar, Harry Lindqvist, skrev ett trettiotal böcker på temat positivt tänkande med titlar som Du är dubbelt så bra som du tror. Jag har oftast förundrats av hur substanslöst men effektivt ett påstående som "Du är dubbelt så bra som du tror" är. Substanslöst eftersom det generaliserar grovt rent vetenskapligt är nog de flesta människors självuppfattning och eventuella prestationsförmåga något sånär korrelerade och sen utlovar kravlös förbättring; du kan bli bättre utan att behöva göra någonting alls.

Den här sortens självhjälp är hårdvaluta. Det är ingenting nytt. Farfars böcker är från 1950-talet och det är bara stilen och formatet som skiljer sig från 2000-talets livscoacher och "Du är vad du äter"-program. Genren kännetecknas av kvasivetenskapliga antaganden ("Drick mycket vatten" eller "Människor med visioner når längre") uppblandat med knep så enkla att även en lataste orkar med dem ("skriv ned en positiv tanke om dagen" eller "ät mer frukt"). Allt det här präglas av feelgood-känsla. Det ska vara enkelt, bekvämt, njutningsfullt och lätt att leva.

Verkligheten bakom framgång

Men tänk om böckerna i stället började med fyra kapitel avancerad biokemi för att sen i detaljerad kronologisk

Magnus Lindkvist

Magnus Lindkvist

Forum för talare
Maj 2008

Ett nyhetsbrev från Talarforum

Tid för sexiga lögner

ordning gå igenom de grava uppoffringar och den dogmatiska envishet som ofta ligger bakom det vi kallar framgång? Titeln, "Du har troligtvis inte det som krävs för att lyckas", skulle inte locka många, och såväl föredragsverksamheten som bokförsäljningen skulle dö ut inom något år.

Skräm livet ur dem

Klimatkris och vädrets nyckfullhet har fyllt spaltmeter och seminarier under 2007-2008. Meteorologer har blivit kändisar. Avdankande amerikanska politiker har fått en andra chans. Det är mycket möjligt att det finns klimateffekter värda att ta på allvar, men just nu är de begravda långt under utbroderade skräckscenarion om Tsunamivågor som sväljer halva Europa, öknar i Danmark, tyfoner i Halmstad, med mycket mera.

När det vetenskapliga etablissemanget drev klimatfrågan så var slutsatserna mer återhållsamma och oftast mer korrekta, men det var få som brydde sig. Det krävdes filmer, powerpointpresentationer och artiklar med "worst case scenarios" för att någon skulle reagera. Det krävdes opportunistiska politiker som kopplade ihop andra frågor med klimatet jordbrukspolitik och katastrofberedskap för att vi skulle "förstå".

Paradoxen är att de bilder och de skräckscenarion som målats upp i många fall ligger långt ifrån den vetenskapliga diskussionen om klimateffekten. Men människor älskar att bli skrämde, och att skrämma varandra och bilder på drunknande isbjörnar är effektivare monster än Excelblad och statistik.

Budbäraren och budskapet

Harvard Business Review skrev för något år sedan att människor är mer benägna att arbeta med en trevlig medelmåtta än en briljant skitstövel. Information är omöjlig att skilja från budbäraren. Vem som säger något är lika viktigt som vad han eller hon säger. Den lite nördiga, tråkiga forskarens rapport lyssnar ingen på, men när den flintskalliga, läderklädda estradören äntrar scenen tystar auditoriet andaktsfullt. Vem bryr sig om det han säger är sant när det låter sant?

Magnus Lindkvist

Magnus Lindkvist

Forum för talare
Maj 2008

Ett nyhetsbrev från Talarforum

Tid för sexiga lögnen

Att kritiskt granska

Den mänskliga hjärnan älskar historier och har svårt att låta bli att berätta dem. "Ser du de där sju stjärnorna på himlen de är i själva verket sju systrar som...". I vår iver att dra slutsatser och berätta historier är det lätt att tappa bort sanningen. Det obekväma och tråkiga får stå tillbaka för det lättsamma och publikfriande.

Nick Davies berättar i sin bok Flat Earth News om begreppet "churnalism", det vill säga den sortens journalistisk som bara vidareföremedlar nyheter utan att kolla upp fakta. Hans studie visar att så lite som 12% av alla nyheter är faktakollade. Vi bör, med andra ord, bara lita på 12% av de påståenden vi läser och hör i media.

Passa oss för myror

James Surowiecki, författaren till The Wisdom of Crowds, har belyst riskerna med det sammankopplade, bloggande samhälle vi lever i idag genom att dra paralleller till en myrstack. Om en myra går vilse börjar han följa myran framför i tro om att han kan vägen. Och så vidare. Man har hittat kilometervida cirklar med myror som följt varandra i tro om att "myran framför vet" och därför gått till de svultit ihjäl.

Vem tjänar på det?

För att vi inte ska svälta ihjäl i den informationsdjungel som bloggare, medier, talare och så kallade "experter" utgör, så bör vi anamma romarnas berömda "Cui Bono?"; vem gagnas av den här informationen? Vem har något att vinna på att jag för den vidare?

Magnus Lindkvist